

DET ØKONOMISKE SEKRETARIAT

Den 14. april 1976.

Bilag.

Notat om de overenskomstmæssige lønændringer ifølge mæglingforslaget.

1. Indledningsvis skal det bemærkes, at parterne ikke officielt har givet en beløbsmæssig vurdering af mæglingforslaget. Den følgende gennemgang af mæglingforslaget er derfor hovedsagelig baseret på oplysninger fra pressen (primært Politiken af 23. marts); men disse oplysninger synes at stemme med de data, der i øvrigt foreligger.

Udgangspunktet for de aftalte overenskomstmæssige forhøjelser i hvert af overenskomstårene har været 2 pct. af lønsummen pr. 1. marts 1977 (inkl. dyrtidsregulering) henholdsvis pr. 1. marts 1978 (inkl. dyrtidsregulering). Herved er den totale lønramme fastlagt for hele aftaleområdet, inkl. HK og søens folk. Dernæst er der forlods sket en udskillelse af HK og søens folk, som med selvstændig fastlagt lønramme efterfølgende har forhandlet overenskomst. Der foreligger ikke oplysninger om udfyldningen af rammen på disse to områder. Dette er derimod tilfældet på det *store aftaleområde*, hvor parterne har forhandlet inden for en samlet lønramme på 840 mill. kr. for begge overenskomstår. De overenskomstmæssige forhøjelser, som mæglingforslaget indeholder, fremgår af vedlagte tabel, som viser de stigninger, som fremkommer i løbet af de to overenskomstår. I det følgende skal de enkelte bestanddele kort omtales.

2. Mæglingforslaget indeholder bestemmelser om, at de overenskomstmæssige *normal- og minimallønsatser* (mindstebetalingssatser) for voksne *tidlønnede* arbejdere forhøjes med 70 øre pr. time 4 gange i løbet af overenskomstperioden. Virkningen af disse satsforhøjelser afhænger af, i hvilken grad der kan ske modregning. For så vidt angår normallønsområdet er det anført, at „modregning alene sker i ikke-overenskomstmæssige tillæg, personlige tillæg og lignende“. Endvidere hedder det i et protokollat om lønud-

viklingen, at „det er en forudsætning, at der ikke på grundlag af disse forhøjelser af satserne samt den nyindførte garantibetaling finder en almindelig forhøjelse af lønniveauet sted“.

Parterne har efter alt at dømme været enige om ved vurderingen af virkningerne på såvel normal- som minimallønsområdet at bygge på en *gennemslagskraft* på 50 pct. for mænd og 60 pct. for kvinder. Da det yderligere er forudsat, at disse forhøjelser ikke får virkning på akkordområdet, vil satsforhøjelserne — jfr. tabellen — betyde en samlet årlig merudgift på godt 1¼ pct. i løbet af hvert af de to overenskomstår.

For specielt *ungarbejdere* (arbejdere under 18 år) gælder det, at deres mindstebetalingssatser forhøjes med 2 gange 40 øre pr. time i første overenskomstår og 2 gange 50 øre pr. time i andet.

3. Mæglingforslaget indeholder endvidere bestemmelse om indførelse af en *garantibetaling*. Herom hedder det, at „til alle voksne arbejdere ydes en garantibetaling, som for alle præsterede arbejdstimer ved tidlønsarbejde gennemsnitlig pr. lønningperiode udgør kr. 29,00 pr. time“. Dette beløb berøres ikke af de foran nævnte satsforhøjelser, men ajourføres med kommende ændringer i dyrtidstillægget. Gennemførelsen af garantilønnen sker ved anvendelse af det såkaldte poseopfyldningsprincip, således at der ved beregningen af garantibetalingen medtages alle lønandele (fuld modregning) bortset fra overenskomstmæssige genetillæg. Det nævnes i mæglingforslaget, at som genetillæg betragtes „f. eks. overarbejdstillæg, holddriftstillæg, tillæg for forskudt arbejdstid, smudstillæg, tøjstillæg og andre lignende tillæg, der ydes som godtgørelse for særlige udgifter“.

Principielt må garantibetalingen betrag-